

Elephant Hills

Ligger i **Khao Sok National Park** på fastlandet nord for øen Phuket.

Nationalparken er fredet, og man må derfor ikke gå i land på nogle af de mange klippeøer i den kæmpe store sø uden en guide eller ranget. **The Elephant Camp** åbnede for mere end 10 år siden. Den ligger på kanten af regnskoven, og her kan man overnatte i luksustelte. Der er restaurant, bar og pool med udsigt til klipperne.

Elephant Hills har 12 hun-elfanter, som lever i et miljø, der minder meget om det, frie elefanter lever i. De 12 elefanter arbejdede tidligere i træindustrien, hvor de slæbte tømmer. Det blev dog forbudt, og siden har Elephant Hills passet på de 12 damer. Man kan komme tæt på elefanterne, og man kan få lov til at være med til at vaske dem og fodre dem. Det er forbudt at ride på elefanteme.

Ved elefanternes hjem er et nyt uddannelsescenter ved at blive bygget. Her kan turister og skoleklasser lære mere om elefanteme og deres levevilkår. Samtidig er der ved at blive bygget et område, hvor elefanter skal sove. Her kan de færdes frit uden at have kæde på. **The Rainforest Camp** åbnede i 2011. Der er nu 20 telte på tømmerfløder. I den flydende lejr kan man bade i søen og sejle i kano. Der bliver også arrangeret ture, hvor man under ledelse af en guide kan komme i land på nogle af klippeøerne.

Teltene - både dem på land og på vand - kommer fra Sydafrika og er med ekstra tag for at modstå regnmængden i årets vådeste måned. **Den mest populære pakke** hos Elephant Hills består af tre dages aktiviteter og to overnatninger - en i The Elephant Camp og en i The Rainforest Camp. Det koster omkring 20.000 baht pr. person (det svarer til cirka 4000 kroner). Med i prisen er transport til og fra lejrene, aktiviteter og mad. Der findes også pakker med én eller tre overnatninger.

Når det nye område til elefanteme er klart, vil Spies også tilbyde ture til Elephant Hills.

Elephant Hills har vundet en pris for at have stærk fokus på at tilbyde folk at komme tæt på elefanteme og samtidig have de højeste standarder for dyrevelfærd. Prisen blev overrakt af Thailand's prinsesse Ubolratana. Læs mere: www.elephant-hills.com.

↑ **The Rainforest Camp** i Khao Sok National Park, som den tager sig ud, når man bliver sejlet dertil. Sejlturen varer omkring 45 minutter og er i sig selv en oplevelse. Foto: Frank Undall

→ En snabel fyldt med vand er en formidabel bruser, som bliver taget i brug, da de to-benede turister er for lang tid om at vaske muddret af. Foto: Frank Undall

Luksus på vandet

Elefantvask. Man kan komme helt tæt på elefanter og fordybe sig i naturens skønhed og ro i Khao Sok National Park, hvor det slet ikke er slemt at sove i telt

Jeg er ikke et naturmenneske.

Du ved, sådan et af dem, der tager på shelter-ferie i all slags vejr eller har haven og huset fyldt med dyr. Naturen kan være bjergtagende, skøn og dejlig at opholde sig i, og dyr kan da være søde - i små doser og helst med en vis sikkerhedsafstand - men mine bedste venner bliver de aldrig.

Men nu står jeg alligevel her med en tot vilde kokosfibre i den ene hånd og en have-slange i den anden. 30 centimeter fra en elefant.

En to meter høj, alt for mange ton tung rigtig levende elefant. En elefant, der tidligere arbejdede i træindustrien med at slæbe tømmer, men i dag er flyttet ind hos Elephant Hills, som holder til i Khao Sok og er Thailand's første luksus-teltlejr. En elefant, der lige har boltret sig i en mudret sø og derfor trænger til et bad og en bodyscrub.

Det er min opgave. Sådan er det hos Elephant Hills. Her får gæsterne lov til at vaske de 12 elefanter - alle damer. Får lov til at klappe dem, forberede mad og fodre dem. Men ikke ride eller sidde på dem.

Elefanterne har ikke levet det frie liv i junglen, så da forbuddet mod brug af elefanter i tømmerindustrien kom, kunne de ikke bare slippes løs i junglen. I stedet har Elephant Hills lavet The Elephant Camp, hvor man forsøger at give dem et miljø med træer, buske, vandhul, mudderpøl og begyndende jungle, som minder om det, elefanter normalt lever i.

Thaimassage

Varmen strømmer fra elefanten.

Jeg lader vandet fra slangen løbe ned over dens venstre bagben i nogle sekunder, inden jeg begynder at massere elefanten med ko-

↑ Klassiske thailandske retter serveres side om side med pommes frites og pizza. Maden spises i bygninger med kun tag og ingen vægge. På den måde har man stadig mulighed for at nyde udsigten. Foto: Frank Undall

→ Badeværelset er med både varmt vand i bruseren og træk og slip i toiletet. Det er kun nettet i stedet for vinduesglas, der afslører, at det her ikke er et hotel, men et telt. Foto: Nina Vibe Petersen

kosfibrene. Huden er furet og tyk. Lidt læderagtig på en ru måde.

Jeg har fået at vide, at jeg skal lægge kræfter i, så det gør jeg. Rundt og rundt og rundt på siden af den store mave og på det, der vel nærmest er et lår.

Elefanten rykker sig lidt, men synes ikke

Fortsat fra side 16 »

at være generet af mit arbejde, der langsomt bliver mindre tøvende og forsigtigt og i stedet mere selvfølgeligt og med mere vægt bag. Der er en masse skidt på toppen af ryggen. Det skal også væk. Bua, der er ansat i The Elephant Camp, dirigerer mig, og jeg klemmer straks på munden af slangen, så trykket bliver større, og jeg kan ramme småstenene, som har lagt sig til rette på elefantens ryg. Jeg rammer også mine to-benede venner, der har taget plads i den svalende skygge.

Men det kan jeg ikke tage mig af, for der er mere skidt, som elefanten skal befries for.

Indbygget brus

Jeg arbejder dog ikke hurtigt nok. Eller rammer ikke det rigtige sted.

For pludselig vender elefanten sit store hoved og rækker snablen ud efter mig. Næseborene- eller snabelborene- drejes opad, hen mod mig og vandstrålen.

Signalet er tydeligt: Fyld min snabel med vand. Så det gør jeg. Indtil elefanten trækker snablen til sig, fører den ind mellem forbenene og sender et gevaldigt sprøjt af sted. De sidste dråber har ikke ramt jorden, før snablen er over elefantens hoved. Endnu et gevaldigt sprøjt blæses af sted.

Det er et levende væsen med indbygget brusebad, men ikke med indlagt vand. Så jeg skal fylde snablen igen og igen og igen og ...

Som når et barn for første gang oplever, at titte-bøh er sjovt. Jeg havde nok stået der endnu, hvis ikke det havde været for tidsplanen. Nattens logi er nemlig ikke sådan lige at nå, men forudsætter en bustur efterfulgt af en bådture.

30 minutter inde i sejladsen i den fredede Khao Sok National Park kan jeg stadig ikke se andet end sø og klippeøer med træer og buske.

Hvordan kaptajnen ved, hvilke øer vi skal venstre om, og hvilke vi skal dreje ved, aner jeg ikke, men det gør ingenting. For vinden tager toppen af den fugtige thailandske hede, som har været fast følgesvend fra morgentunden. Og der er nok at se på, selvom det blot er klippeøer med træer. Forude venter en nat i noget, der normalt aldrig indgår i mit ordforråd og da slet ikke ferieplaner. Tømmerflåde og telt.

Dukkert af en anden verden

Endnu et sving, og jeg kan se den. The Rainforest Camp.

20 telte slået op på 20 tømmerflåder. Side og side med hver en gul kajaki "forhaven", en retningskrans på en teltstang og to stole på

terrassen. I den ene ende af rækken og i midten er der en kantine-tømmerflåde.

Det er her i midten, vi bliver sat af og får udleveret nøglen til hvert sit telt. Eller rettere nøglen til hængelåsen, der kan sættes på trækassen, så den kan fungere som safe. Jeg kommer ind i mit telt, der er alt andet end festivaludgaven med luftmadras, sovepose, lunkne rugbrød og dåseleverpostej. Det her er mere som et rigtigt hotelværelse. Med seng, skrivebord, sminkebord, bruseniche, tøjstativ i træ og trægulv. Og håndklæderne rullet, foldet og placeret på sengen, så de ligner to små elefanter. Tv, radio og internet er der intet af. Ikke engang en sms kan jeg sende eller modtage. Men der er toilet med træk og slip. Og strøm genereret af solens stråler.

Og så er der søen. Den store mørke, dybe sø, der lokker uimodståeligt efter en lang hed dag. To skridt og ethovedspring, og jeg er der. Omslynget af det dejligste, blødeste vand, der har den helt rette temperatur, så det på én gang køler og varmer. Jeg dykker ned under igen og glemmer alt om, at sådan en sø indeholder fisk og andre slimede - og måske farlige? - væsener. For det her er livet. Balsam for sjælen. Ene mig alene i vandet.

De andre har enten ikke været i eller er på tør land igen, men ikke mig. Jeg har fundet mig helt til rette. På maven, på ryggen, på si-

den, med hovedet under, med hovedet over. I bevægelse eller i ro med overkroppen hvilende på retningskransen.

I horisonten kan jeg se, at regnen er på vej. Regnsæsonen har endnu ikke helt sluppet sit tag i Thailand, og nu kommer endnu en skyllende snigende. Med ét er den lige over den flydende teltejt. De store og mange dråber er kolde, men søen holder mig varm. Desuden er jeg jo allerede våd, så der er ingen hast med at komme i læ for regnen.

Først da dråberne er så mange, at jeg har svært ved at holde øjnene åbne, kravler jeg i land. Jeg indtager den ene stol under teltets udhæng og følger regnen. Efter 15 minutter er den væk. Vandoverfladen er igen uforstyrret, og disen stiger fra de omkringliggende øer, så klipper og træer, der blev visket ud af regnen, igen kommer til syne.

I østen stiger solen op

Efter aftensmaden, der byder på både thailandske retter, pommes frites og cocktails, prøver jeg at læse lidt, mens småsnakken fra folk, der stadig er i kantine, og cikadernes mekaniske sang - nogle gange lyder det, som om et tog er på vej ind på perronen - danner lydtafet.

Det brydes kun af spredte kluk fra søen, og jeg falder i søvn længe inden, vi løber tør for